

Dos concerts per a violí romàntics i espanyols

Classificació temàtica: Música simfònica i concertant

Bretón: Concert per a violí i orquestra en La menor

Monasterio: Concert per a violí i orquestra en Si menor.

Ara Malikian, violí. Orquesta Sinfónica de Castilla y León. Alejandro Posada, director.

TRITÓ TD0071 DDD 1CD. 61:53 2010

Trito

Recomanat

Aquest disc desperta el fervor més sincer per la recuperació patrimonial, per la tasca musicològica que l'acompanya, per la qualitat artística dels intèrprets i per l'encert comercial del segell editor. Tots dos concerts per a violí, el de Bretón i el de Monasterio, són una mostra de la lenta i esforçada incorporació de la música simfònica espanyola a les formes europees. Comparteixen elegància, equilibri formal, un signe popular en els seus últims moviments a manera de dansa, algun *verbunko* com a recurs virtuosístic i són hereus de l'escola violinística espanyola i franco-belga (Beriot, Gevaert, Isaÿe) de la qual van participar els seus autors al costat d' Arbós i Sarasate, màxims representants.

Després de la defunció de l'últim, Bretón li va dedicar el seu **Concert per a violí i orquestra en La menor** (1909) estrenat el 1923 a Londres i posteriorment desaparegut. L'any 2004 Rogelio Groba el va reorquestrar a partir d'una reducció per a violí i piano. L'obra, la expressivitat melòdica de la qual no es veu desfigurada pel virtuosisme de saló, és un exemple de l'austeritat i el desenvolupament simfònic del Bretón madur que ha assimilat el llenguatge de Brahms, Saint-Saëns i Bruch. Per la seva banda, el **Concert per a violí i orquestra en Si menor** (1859) de Monasterio, revisat el 1880 per consell de Gevaert, posseeix influència de Beethoven, Spohr, Mendelssohn i Raff. El concepte és més expeditiu, desenfadat sense ser gratuït, té una exigent escriptura d'hàbils i ràpids jocs de dobles cordes, passatges d'escales, arpegis i sentimentals melodies.

Albert Ferrer i Flamarich